

AACIÓ

SETMANARI
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
ASSOCIACIÓ CATÒLICA
FERRERS, 38 1. • TELÈFON, 83
PREU DE SUBSCRIPCIÓ
TRIMESTRE, 1'50

ANY XXIII

VILAFRANCA DEL PENEDÈS 28 DE NOVEMBRE DE 1931.

NUM. 1188

Cap home no és Catalunya

O s'hi val a fer servir de cuiraca, sempre que ve a tomb, Catalunya, l'Estatut i la República. Aquestes tres coses no van lligades a cap home. S'aguanten, s'han d'aguantar, pel voler i per l'esforç del poble i no apuntalades en el prestigi d'aquest o l'altre partit. Cap partit no és Catalunya, cap home no és Catalunya. Els partits es dissolen o es podreixen i els homes són moridors, però Catalunya permanixerà. Sota l'interès de la pàtria cal sacrificar tots els interessos haguts i per haver.

Diem això, hom ho pot comprendre, davant l'estripament de vestidures que hi ha hagut suara perquè el relatiu prestigi que podien tenir determinats homes de govern de Catalunya, ha quedat minvat per culpa de la revelació d'actes seus no gaire discrets ni massa intel·ligents. El clam dels correligionaris d'aquests homes ha estat unànime: «No els toqueu! Comprometeu l'Estatut i Catalunya!». Aclarim, però, que molts dels que ara criden, fa sis mesos que saben que Catalunya existeix.

El clam és estúpid si no és inspirat per un instint de conservació. L'Estatut de Catalunya no perilla perquè hom denuncia el joc poc net d'algun dels nostres homes de govern. L'Estatut perillarà, en tot cas, per aquest propi joc poc net. Mentre darrera l'Estatut hi hagi un poble, poden ésser decapitats políticament tots els homes que s'ho mereixin. Hom ha dit que Catalunya oblida depresa els seus homes. Aquesta dita no es deu referir als polítics. Creiem que més aviat passa el revés: Catalunya perdona massa generosament els polítics que no l'han servida o que l'han traïda. Ara és moda de dir que abans ésser catalanista era ésser reaccionari. Però el cert és que actualment n'és molta gent perquè és l'hora de les prebendes. Per això en veurem moltes de coses semblants a la que en aquest moment apassiona l'opinió catalana. Abans la política catalanista era mig clandestina. Els dirigents havien de dirigir de la presó estant o d'exili. Ara el si-dient catalanisme és una política de nouric, de silló i d'automòbil de luxe. Per això molta de gent que sempre ha actuat com si la política fos una manera d'anar amb l'esquena dreta, actualment vol ésser i és dirigent catalanista. I, amb un cinisme extraordinari, creu i vol fer creure que ella és Catalunya i que ella és l'Estatut.

Dies enrera deia un company en aquestes mateixes pàgines que d'Emiliano Iglesias només se n'havia sacrificat un amb tot i haver-n'hi molts. Exactament, no cal parar en l'obra de sanejament polític. Catalunya s'enfortirà—diguin el que vulgin—amb la mort política dels homes que un altre dia serien capaços de matar-la o de vendre-la per tal d'anar bé ells. Caigui qui caigui. No hi ha cap prestigi fals que en caure pugui arrossegar Catalunya. Invocar el nom de la nostra terra per tal de cobrir actuacions polítiques lamentables, té el mateix valor que una heregia. Catalunya és Catalunya i els homes que la governen no són res, per alts que siguin, a costat d'Ella.

La caserna que hom converteix en grup escolar

NO hem negat mai la nostra col·laboració a totes les campanyes a favor de la construcció d'un grup escolar a Vilafranca. Fins i tot, algun cop ens fou tatxat per la mesura dictatorial més d'un article sobre aquest tema. Això vol dir que el nostre editorial que es referia al trasllat de les escoles a l'edifici de l'antiga caserna, no amagava intencions inconfessables.

Altrament, no es necessita ésser pedagog per veure que el vell casalot militar reuneix ben poques condicions per ésser convertit en edifici escolar. No obstant, se'ns diu que no tenim raó d'afirmar aquesta incompatibilitat. Estem en uns moments, idèntics als que començaren el 13 de setembre de 1923 i acabaren el 14 d'abril d'enguany, en què el tenir raó és privilegi d'uns quants. Es veu que quan no s'opina com els que governen, no es té raó mai. Estem segurs que si un any enrera el municipi vilafranquí hagués intentat convertir el quarter en grup escolar, les veus que ara ens neguen la raó quan diem que aquell edifici no té cap condició per habilitar-hi escoles, haurien estat les primeres a dir el mateix. Ara, però, cal enlluernar el poble amb obres aparentment magnífiques.

Que el municipi gestioni la construcció d'un grup escolar eficient, i ja veurà com els que ara critiquen la instal·lació de les escoles al ròneg quarter, no censuraran la política escolar de l'Ajuntament vilafranquí. Cal evitar les incongruències, senyors: el trasllat de les escoles no ens preocupa perquè representi o no un major corrent d'assistència a l'ensenyança laica. Al fi i al cap, els pares que no vulguin aquesta laïcització de llurs fills, ja saben el que han de fer. El dit trasllat únicament ens preocupa des del punt de vista d'interès dels infants i potser i tot dels mestres. Tenim la convicció que ni els uns ni els altres estaran tan bé com ara, i això que no ho estan gens.

AACIÓ es ven a la llibreria Pujol

L'economia espanyola

LA Secretaria de Defensa de l'Estalvi, creada dintre la Cambra Oficial de Comerç de Madrid, acaba d'unir a la seva profusa propaganda un interessant fascicle, il·lustrat amb escaients dibuixos a color, on es parla de les causes i els efectes de l'actual situació econòmica del país. No hi ha cap dubte que ajudar, amb poc o amb molt, els corrents de propaganda que tendeixen a aconseguir el millorament de la nostra economia, és un deure de tots. Per aquesta raó, el nostre periòdic voldria influir entre el sector d'opinió que el llegeix per tal que tothom s'adonés de l'esforç que correspon a cada ú per a conduir el país a una completa normalitat econòmica, i és amb aquesta intenció que omplim un espai d'aquesta edició, tal com ens demana l'organisme esmentat abans, amb la traducció de diversos fragments del susdit fascicle.

Heus-els ací:

Les causes de la situació econòmica actual.

La nostra economia, ultra la repercussió de la crisi mundial, sofreix d'aquests dos fenòmens inherents a la desconfiança: l'atresorament de diner i la fugida de capitals.

L'atresorament de bitllets no el fa únicament el capitalista. La major part de la massa de diner atresorat correspon a petits posseïdors de 1000 a 5000 pessetes, segons dades que hom té dels Bancs i altres establiments de crèdit. Aquest atresorament de diner ha anat en progressió constant d'ençà de l'adveniment de la República, fins a ascendir a l'enorme quantitat de *mil cinc cents milions de pessetes*.

Intentar el guariment d'aquest mal amb mesures coercitives seria agreujar-lo.

L'atresorador ha estat incitat a cometre aquest delictes moral per la propaganda dels enemics del règim republicà, i per molts republicans que han propagat, conscientment o inconscientment, l'anunci d'una suposada intervenció del Govern en els comptes corrents i en els dipòsits de les Caixes d'Estalvi, amb mires a la confiscació.

El més llec en qüestions econòmiques ha de comprendre que aquesta quantiosa xifra de diner amagat és tan funesta per a la vida material del nostre país,

com ho seria per a les terres de regadiu la desaparició de les aigües que les fertilitzaven.

La nostra economia necessita capitals estrangers per a desenrotllar-se normalment; els seus recursos són insuficients.

Les disposicions prohibitives d'exportar capitals podran implantar-se, només per uns dies, en moments de gran pànic i en instants excepcionalíssims; si es prolonguen, augmenta el pànic i són barreres que cauen fàcilment per sortir i que esdevenen hermètiques i fortes per entrar. Les lleis prohibitives només poden tenir eficàcia en una economia tancada dins un cercle d'acer, com la russa, en què l'únic importador i exportador és l'Estat. La prova d'això la trobem en el fet que el Banc de França, per a concedir un crèdit al d'Espanya, ha exigít que prèviament hom situés en territori francès l'or de garantia.

La propaganda a favor de la fugida de capitals

Hi ha agències criminals —nacionals i estrangeres— que propaguen el pànic tot i dient que desapareixerà el règim capitalista, per tal de cobrar-se després la comissió de les seves víctimes que exporten llurs capitals per la seva mediació. Però encara hi ha més: els banquers estrangers—francesos i nordamericans, principalment— han retirat en menys de tres mesos més de 800 milions de pessetes que tenien col·locats a curt termini. Per altra part, els espanyols residents a l'estranger, principalment a les repúbliques hispano-americanes, que abans trametien a la península 600 milions de pessetes a l'any i que ara, per culpa de la crisi mundial, s'havien convertit en 400 milions, han cessat de situar llurs cabals a Espanya, la qual cosa ha agreujat el desnivell de la nostra balança de pagaments.

França, plethòrica de capitals propis i dels que hi han dut els porucs capitalistes d'altres països, i majorment els nostres, per conveniència pròpia té interès a llogar aquests capitals, i per raons polítiques també. Gran part dels milions que poguéis donar-nos França serien de la nostra mateixa gent; però si el Govern i el Parlament no donen al capital impressió de seguretats, trobarem insuperables dificultats per a aconseguir-lo; i cal tenir en compte que, amb

ESPORTIVES

Sans-Vilafranca, 3 a 0 : lasciate ogni speranza

major seguretat, més facilitat d'obtenir-lo tindrem i a un interès més reduït. I un petit interès suposa una càrrega menor per a la població treballadora i per al contribuent.

Però hom es pot adonar que podríem obtenir gran quantitat de milions sense emprèstit exterior. Només que hom donés la sensació que el capital seria respectat, hi hauria immigració dels que els espanyols han exportat a França.

La solució: la confiança

L'atresorament, la fugida de capitals i les campanyes derrotistes que es fan en el sentit que a Espanya desapareixerà el règim capitalista i que es faran expropiacions sense indemnització, minven l'esperit d'empresa i sembren la fam amb l'atur forçós. A la solució, impossible de fer-la completa en el nostre empobrit país, de socórrer els parats forçosos, cal oposar-hi la de crear treball que respongui a un pla econòmic.

Denem-nos compte d'aquestes realitats:

No és un problema privatiu de dretes o esquerres, d'avançats o retrògrads, sinó de tothom, l'augmentar la massa contributiva tot i incitant l'esperit d'empresa i donant seguretat als capitals i a la riquesa creada.

Amb els impostos, l'Estat distribueix la riquesa tot i rebent-la dels uns per a donar-la a uns altres. Quan els impostos no són antieconòmics, quan són equitatius, quan no assequen les fonts de riquesa de què han de nodrir-se, ningú no té dret a protestar.

Per humanitat, per al bé del país, per a socórrer els milers d'obriers sense feina que augmenten cada dia, cal establir una disciplina vertical econòmica que obligui a tothom a seguir les normes que hom fixi i cal ésser inexorable en l'aplicació dels seus principis.

Creem riquesa, fem que vinguin els capitals estrangers, fem mèrits per tal d'infondre confiança als que els amaguen: tot això és pa i treball per als que no en tenen. Mesura les teves paraules, els teus gestos, les teves declaracions; contribueix a donar tranquil·litat i hauràs fet un bé. Procura no agreujar l'estat d'histerisme que regna a molts llocs, i especialment a Espanya, on les notícies que fomenten el pànic no han d'ésser gonflades per la Premsa.

El Parlament hauria de fer la solemne declaració següent: es respectarà la riquesa creada; el Govern no intervindrà en els comptes corrents i dipòsits dels Bancs i Caixes d'Estalvis; els Bancs estrangers establerts a Espanya estan subjectes a les mateixes lleis que la Banca privada nacional i que l'una és tan segura com l'altra.

En una paraula, cal fer que la nostra economia ofereixi tranquil·litat als tenedors dels capitals migratoris, que, com ocells de pas, aixequen el vol per aturar-se on creuen tenir segura la vida. Cal establir un pla econòmic contra la fam i contra l'atur; un pla que ens faci sortir de la nostra pobresa.

JA tenim el Vilafranca fora del primer lloc de la puntuació. No creiem que recobri la seva posició de líder. No havent pogut guanyar els partits fàcils, menys podrà vèncer els equips que l'estalonen en la classificació. El Vilafranca no haurà perdut el campionat per culpa d'haver estat guanyat pel Sans, cosa esperada, sinó per no haver sabut vèncer el Gimnàstic i el Vilanova. En fi: «Otro año lo seremos!», que deia aquell.

Diumenge passat es veié una franca superioritat del Sans so-

El Romiatge a Montserrat

ORGANITZAT pel «Cos de Portants del St Crist» el diumenge passat va efectuar-se amb una extraordinària esplendidesa el desè romiatge vilafraquí a Montserrat. Afaenyem-nos a dir que la magnificència del temps va contribuir moltíssim a fer-lo encara més esplendorós.

En el tren especial, fet a posta, arribaren els romeus vilafraquins a la santa muntanya, a les 8 del matí; s'encaminaren processonalment vers la Basílica on foren rebuts per l'escolania del Monestir. Acte seguit el Dr. Joan Badia, pvre. celebrà la missa de comunió general.

A les 11 va practicar-se el Via-Crucis solemne per la muntanya, cantant-se les estrofes i Stabat Mater; era corprenedor veure aquella multitud de vilafraquins, que passaven de 350, com seguien fervorosament els passos de la Passió de Jesucrist. Entrats al temple, va fer-se la consuetudinària visita a la Verge Bruna, per tal de poder guanyar les indulgències de l'any Jubilar Montserratí.

La tarda fou lliure perquè els peregrins poguessin visitar els indrets de la muntanya que els fossin més abel·lidors; cap al tard, es reuniren altre vegada sota les voltes del palau de la nostra Verge per tal de resar el Sant Rosari i oir els melodiosos cants de la Salve i el Virolai.

Següidament el Reverend Carles Llois, rector de la parròquia de la Santíssima Trinitat, va dir unes paraules d'acomiadament i a tres quarts de 8 els romeus començaren a davallar en el cremallera, per arribar ací a vila a un quart d'onze.

Cal remarcar la nombrosa multitud de vilafraquins que acudí a rebre els peregrins; fou una viva manifestació de simpatia envers el Romiatge.

L'endemà dilluns, a la Basílica de Santa Maria es varen cloure els actes amb l'adoració a les cinc llagues, unes paraules de regreçament del Dr. Badia i l'adoració de la Imatge de Jesús Crucificat.

bre el Vilafranca. El resultat del partit fou completament lògic. El Sans mereixia guanyar i jugà per aconseguir-ho. La rapidesa del seu joc, la voluntat i l'entusiasme de tots els seus jugadors i sobretot la decisió coratjosa de cada un d'aquests, li donaren l'esclatant victòria que l'ha posat a la capdavantera del grup A.

No cal que estranyi ningú que el Vilafranca hagi estat batut pel Sans. Cal tenir en compte que és, indiscutiblement, el millor equip de la segona categoria preferent. Un Vilafranca, guanyat moralment per equips inferiors com el Gimnàstic i el Vilanova, no podia aspirar a guanyar o empatar a Sans.

El partit fou una completa demostració de la inferioritat del nostre equip davant el seu contrincant. No s'hi val a fer-se il·lusions ni a al·legar fantasies per a justificar la derrota. A dir la veritat, nosaltres, vista la primera part, esperàvem que el Vilafranca perdés per 5 o 6 gols. El nostre equip no fou mai un enemic seriós. Tingué petites reaccions, provà infructuosament algun atac fluixet, xutà alguna vegada a gol, però mai no donà la impressió de fortitud. Per torna, Larrosa amb la mà embenada i Garcia dolent-se cada moment de lesions velles i noves, acabaven de fer l'efecte que teniem davant nostre un Vilafranca esgotat, inútil.

Podem dir sense por d'ésser injustos que cap dels nostres jugadors no sobressortí. Tots actuaren sense passar d'un nivell ínfim. Ni forniren jugades individuals encertades ni combinacions de conjunt vistoses. No cal dir noms perquè és per demés. Tots mereixerien idèntic comentari. Deixem-ho córrer: la resignació, inclús en fúbol, és el millor quan una cosa no té remei.

Constí, però, que nosaltres no hauríem fet jugar Larrosa. Un jugador lesionat no ha de sortir al camp. Ni que sigui imprescindible, sempre val més un de bo que no pas un de malalt. És més: creiem que el reglament de fúbol no hauria de permetre que els jugadors lesionats actuessin en cap partit. És un fet depriment pels espectadors i desmoralitzador pels companys d'equip. I a més a més inhumà. La línia Lara, González, Via hauria estat naturalíssima. És que algú esperava que Larrosa podria rendir el seu joc habitual, lesionat i tot? D'aquesta manera ens hauríem estalviat els comentaris poc falaguers del públic sansenc, que deia, amb raó: «No se'n donen vergonya de fer jugar aquest home que sembla que surti de l'hospital?».

Sabem què pensaran molts davant el nostre criteri de substituir sempre—però sempre—els jugadors lesionats. Hom dirà: «Si bé, però qui s'hi ha de posar?» És aquí on volíem anar!

Qui s'hi ha de posar? Un altre jugador. Però ja ho sabem: no hi ha jugadors. D'això ens queixem. El Vilafranca i molts altres clubs han negligit sempre la conservació de reserves. No han procurat fer créixer planter de futbolistes. Només han pensat en el primer equip; hi ha clubs que només tenen onze jugadors justos i la feina els ve quan han de substituir-ne un. Els reserves, si n'hi haviem, els han anat matant per avorriment. No els han fet jugar mai, no els han equipat, no els han estimulat ni poc ni gens. Els han tingut per gràcia, com si fessin nosa. I ací rau l'equivocació dels clubs. Abans els equips barcelonins es formaven de jugadors fets en els camps comarcals. Ara passa el contrari: els clubs comarcals proveeixen de jugadors barcelonins. Aquest fet matarà el fúbol per dos motius: perquè els jugadors que Barcelona exporta a les comarques són gairebé sempre esgotats, explotats, vells futbolísticament parlant i perquè a les comarques no surten jugadors. Dieu: quants futbolistes mitjanament bons han sortit durant un lustre a Vilafranca: cap. Per què? Perquè els clubs no han estimulat les joves promocions i quan han necessitat un jugador s'han estimat més una caduca mitjania torastera que no pas un minyó prometedor dels que han de jugar només partits d'entrenament d'un entrenament sense estimul que no s'acaba mai.

Aquests campionats de segona categoria preferent o no preferent, no beneficien per res l'esport futbolístic. Nosaltres entenem que l'esport ha d'ésser un estimul per als que hi són aficionats. A Vilafranca veieu minyons que després de jugar anys i anys al fúbol, i no pas de jugar-hi malament, han de plegar d'avorrits perquè mai no han pogut fer un partit amb cara i ulls.

Per això sempre hem tingut el parer que en la segona categoria hi hauria d'haver, també, campionat oficial i obligatori de segons equips. I el club que no tingués, almenys, un segon equip, que no pogués prendre part en competicions oficials. D'aquesta manera no caldria passar per la vergonya de no tenir, sinó tots, almenys una reserva de jugadors locals.

Això que hem dit no té una relació directa amb el partit Sans-Vilafranca, però en volíem parlar i ja ho hem fet.

Demà el Santboià visitarà el camp vilafraquí. Cal oblidar ofenses i donar una lliçó de civilitat al públic que acompanyi el dit equip. Si el Vilafranca, públic i jugadors, han estat més d'una vegada atropellats a Sant Boi, hem de procurar que no puguin dir el mateix de nosaltres. Cal guanyar noblement, si es pot. I quedar bé. Que el nostre tracte caval·lerós sigui la millor revenja. Pel nom del club, pel nom de Vilafranca!

«ACCIO» ES VEN A LA

LLIBRERIA PUJOL

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Segona Categoria Preferent
Grup A

Resultats dels partits jugats al diumenge passat:

Sans-Vilafranca	3 a 0
Güell-Sant Andreu	1 a 4
Santboià-Gimnàstic	3 a 1
Al. Obrers-Reus	1 a 2

Partits per a demà:

Vilafranca-Santboià
Sant Andreu-Reus
Sans-Al. Obrers
Gimnàstic-Güell

PUNTUACIÓ

Equips	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Sans	10	6	2	2	23	6	14
Vilafranca	10	5	3	2	20	15	13
St. Andreu	10	6	1	3	27	15	13
Santboià	10	5	3	2	18	11	13
Reus	10	6	0	4	17	15	12
Güell	10	2	1	7	13	28	5
Gimnàstic	10	1	3	6	13	24	5
A. Obrers	10	1	3	9	9	26	5

Municipals

Sessió del dimecres, dia 25

PRESIDEIX el batlle senyor Masachs; hi ha només nou regidors que són: Baqués, Freixedes, Font, Guitart, Balaguer, Sans, Ventura i Torner.

S'aprova l'acta de la darrera sessió.

Es presenta una petició de Sebastià Balaguer per a suprimir un «vado» que hi ha davant de la casa núm. 5 del carrer del Raval de la Font.

Dictàmens de la comissió de Foment i un referent a la instància presentada pels propietaris del carrer de Progrés, que demanen que quan es construeixi la claveguera definitiva en aquell carrer se'ls aboní les quantitats que ara han satisfet per un clavegueró provisional. El parer de la comissió és que sigui reconeguda aquesta petició durant el termini de vint anys i que passat aquest temps, si és construïda llavors la claveguera, que no tinguin dret a cap indemnització.

L'altre dictàmen es refereix a la sol·licitud presentada per varis propietaris del carrer de Santa Clara perquè se'ls construeixi la claveguera en aquell carrer; es recorda que per aquest any no és possible; no obstant però, és la primera que hi ha en projecte de construir.

Ambdós dictàmens queden aprovats.

Es llegida una proposició signada per tres regidors de la majoria, perquè sigui ampliada la comissió de Compres i Comprovacions; actualment aquesta comissió és formada només per dos o tres regidors i els proponents voldrien que fos integrada per una representació de cada una de les comissions que hi ha constituïdes dintre l'Ajuntament. En Baqués fa algunes observacions sobre la ineficàcia d'aquesta ampliació, perquè creu que sense necessitat que formin part de l'esmentada comissió.

un crescut nombre de regidors, també podria fer-se bona tasca si tothom complís amb la seva obligació.

En Guitart defensa la proposta per creure-la ben profitosa; intervenen els regidors Mestre i Baqués i després d'una breu discussió queda aprovada la proposició amb l'afegidura del senyor Baqués de que no es pugui cap factura, de qualsevol objecte adquirit, si no va avalada amb el conforme de la comissió de Compres i Comprovacions.

A proposta de la comissió d'Hisenda s'aprova el pagament de diverses factures.

Ordre del dia: En Guitart dona compte de les gestions preliminars que la comissió de mercats ha fet encaminades a una reglamentació. Sobre aquest punt exposen llur criteri els regidors Sans, Mestre i Baqués, posant-se d'acord i convenint que aquest assumpte mereix un estudi ben detingut per tal de que ningú no en surti perjudicat.

El senyor Sans crida l'atenció de la presidència per l'estat lamentable del departament que s'utilitza per calaboc, situat als baixos de la casa de la vila, per ésser d'unes dimensions extraordinàriament reduïdes, sense llum natural, i amb una excessiva humitat que traspuja per les parets que el fan inhabitable. Per humanitat, doncs, prega al senyor Batlle que es facin gestions prop del jutge de primera instància per tal que quan hi hagi algun reclòs sigui tret el més aviat possible. Actualment fa cinc o sis dies que se n'hi troba un i és molt probable que emmalalteixi si ha de romandre-hi gaires dies més.

En Ventura s'adhereix a la petició d'En Sans i s'interessa perquè l'Ajuntament se n'ocupi i es facin les gestions que el cas requereix.

A continuació En Sans proposa que la nostra corporació s'adhereixi a la proposta de l'Ajuntament de Puigdalba demanant a l'Ajuntament de Barcelona que supprimeixi l'impost d'entrada que carrega damunt del vi, a l'objecte de millorar en part l'actual crisi vinícola. En Mestre rep amb simpatia aquesta proposició i prega al consistori que l'aprovi per creure-la molt encertada i oportuna. Esmenta que ara de poc, ha estat presentada una proposició dintre l'Ajuntament de Madrid perquè sigui gravada en 30 cèntims per litre l'entrada dels vins en aquella ciutat; cal, doncs, prevenir-nos perquè el municipi de Barcelona no vulgui imitar-los.

S'aprova per aclamació la proposta d'En Sans.

Queden damunt de la taula, per estudiar-les detingudament, dues proposicions més presentades pel senyor Sans; una sobre la possible fundació d'una municipalitat contra accidents del treball entre els propietaris i treballadors agrícoles i una altra referent a la creació d'una caixa de previsió per a solventar el problema de l'atur forçós.

És llegida una instància, escrita en castellà, del gremi de fusters i ebenistes de la vila sol·licitant que els sigui concedida

la construcció del mobiliari per a les noves escoles municipals.

La presidència esmenta que segons les gestions fetes per la comissió encarregada d'aquesta qüestió, i havent comprovat els pressupostos sol·licitats a diversos punts de Catalunya, resultava que el presentat pels industrials de la nostra vila pujava un 20 o 21 per cent més que els demés. Per tant, doncs, davant d'aquesta diferència un xic considerable, calia que l'ajuntament reflexionés abans d'atendre'ls en la seva petició.

Naturalment aquest assumpte porta una llarga discussió en la que intervenen gairebé tots els regidors exposant-se diverses consideracions per cert ben raonables; amb tot, però, es deixa entreveure que el desig general de l'ajuntament és que l'esmentat mobiliari es construeixi a Vilafranca. Això tots ho troben molt natural; el que no troben tan natural és l'excessiva diferència que hi ha en el preu; per això no es decideixen a cedir sense abans fer unes gestions prop dels industrials vilafranquins perquè redueixin llur presupost.

S'acorda fer-ho així. A proposta de la Presidència s'acorda dirigir-se al ministre de Governació perquè l'ajuntament pugui tornar a adquirir la propietat de l'edifici de l'Hospital de la nostra vila, que es nomena agent executiu per tal de procedir als embargaments que siguin necessaris per a fer pagar a tots aquells que fa molt de temps que estant en descobert amb el municipi.

Acte seguit s'aixeca la sessió.

Noves

El dilluns d'aquesta setmana va morir a l'edat de 54 anys En Josep Graells i Albarreda, sogre del nostre dilectíssim company de Redacció Josep Armengol.

No cal dir que trametem al nostre car amic i company i a tota la seva família el testimoni de la nostra condolença.

L'Agrupació de Cultura de la Dona del Casal de «La Principal» vist l'èxit obtingut amb les dues anteriors conferències donades per la senyoreta Domingo, n'ha organitzat una tercera — que serà seguida d'altres — pel diumenge vinent a dos quarts d'onze, sobre l'habitació del malalt, ventilació, llit, manera de fer-lo, pentinar el malalt, etc.

Divendres vinent, a les 8 del matí, a la capella del Col·legi de Sant Elies, el Rober «Jesús pobre» farà celebrar una Missa en sufragi de la sòcia difunta Filomena Poch vídua de Guilmany.

La Secció de Cultura Física del «Casal» i com actes inaugurals de la mateixa, organitza per al pròxim dia 3 de Gener, un festival ciclista i atlètic en el qual figurarà la interessant cursa «I Volta a peu a Vila-

franca», manifestació esportiva que per primera vegada tindrà lloc a la nostra vila i per la qual augurem un èxit falaguer.

La pròxima setmana en donarem més detalls.

Per excés d'original hem tingut de reservar per al número vinent una ressenya del concert d'arpa que dies enrera donar en sessió de l'Associació de Música, l'excel·lent artista senyoreta Rosa Balcells.

Dies enrera l'esposa del nostre amic Jaume Bruñol deslliurà feliçment una formosa nena. Rebin els pares la nostra cordialíssima enhorabona.

Edicte

Pel present s'adverteix a tots els propietaris de finques rústiques i urbanes d'aquest terme municipal que no satisfacin al seu vertader nom la contribució corresponent, i en general a tots els que hagin sofert variació en la seva riquesa en baixa o alta, que en conformitat al disposat en els articles 249 i 252 del Reglament del 30 de Maig de 1928, 23 de Octubre de 1913 i demés disposicions complementàries, vénen obligats a presentar davant la Secretaria d'aquest Ajuntament les declaracions de variació d'ordre jurídic que corresponen, acompanyades dels documents notariais, a comptar d'aquesta data fins al primer de Març de 1932 pel que fa referència a la present època i durant el plaç de tres mesos, a comptar de la

de l'atorgament de l'escriptura o document, en el successiu, en evitació de perjudicis pel seu incompliment.

Vilafranca del Penedès 19 de novembre de 1931.

L'Alcalde,
Josep Masachs

Academia BOVÉ

14 D'ABRIL, 2, 2.º 2.º

Piano - Solfeig - Teoria musical

Història de la música

Harmonia i Composició

Lliçons particulars a domicili

i a l'Acadèmia

Lliçons de conjunt

Hores i preus convencionals

TOS

alleujada instantàniament i curada radicalment amb les

PILDORAS BALSÀMIQUES BENAVENT

Preu: 1'50 pres. caps.

De venda a la Farmàcia SERDA

ACCIO es ven a la llibreria Pujol

Articles del ram de construcció

Materials de tota mena. Cement «Asland». Rejota de València per a cuina i jardins, cambres de bany, «arrius-deros». Dipòsits, safreigs, material d'uralita. Escates de granet. Mosaics hidràulics d'alta qualitat.

J. CORAL

Rambla, 33 - Telèfon, 104 VILAFRANCA

Preus econòmics

A. MONTIA-DENTISTA

Pelayo, 30-1.º - Barcelona. - Tel. 15313

A Vilafranca del Penedès, continua visitant tots els dies de mercat

RAMBLA DE NOSTRA DONA, 31 - PRAL.

Dentadures sense paladar. Treballs sistema americà.

Extraccions sense dolor.

Orificacions i empastos de totes classes.

Preus econòmics. Consultes gratuïtes.

Banco Hispano de Edificación

MADRID

Avinguda d'Eduard Dato, 16

BARCELONA

Carrer de Cortés, 631

Cooperativa de Crèdit

Amb un estalvi mensual que us rendirà entre el 4 i el 5 % d'interès, podeu comprar una finca urbana o rústica, ampliar el vostre capital, crear un dot per als vostres fills, etc. mitjançant préstecs amortitzables.

INFORMEU-VOS A VILAFRANCA

Josep Armengol, Prat de la Riba, 20, primer

LLENYA

per vendre: Ceps, olivera i pí.

Eucàrrecs: Sabateria Jaume Parera Rafols, Plaça Jaume I, 11 (Plaça de Polí).

M. RIOS COLL

Cirurgià Callista Massagista

PRAT DE LA RIBA, 21, - segon

Vilafranca del Penedès

RADIO

Cricsson

aparell d'alta qualitat.

Dipositari: CASA SALVADOR

Angel Guimerà, 21

Anuncis diversos

CLASSES DE NIT

Al Col·legi de la Sagrada Família (Ferrers, 47) es donen classes per a joves d'ambdós sexes convenientment separats, des de les 6 a les 10, a preus mòdics i per professors titulars i competents.

REPÀS DE 1.º 12.º ENSENYANÇA.

Dibuix aplicat a les arts i oficis. CORRESPONDÈNCIA COMERCIAL I TENEDURIA DE LLIBRES PER PARTIDA DOBLE. Tiquigrafia i mecanografia. Ortografia i reforma de lletra. Idiomes.

També al migdia de 12 a 1 es donen classes especials per a nenes i senyoretes.

— Matrimoni o viuda amb poca família es necessita per a guardar pis: Es cediran habitacions i es donarà una gratificació.

Raó: Carrer Angel Guimerà, 38, primer.

— Compraria ferramentes mecàniques. V. Climent, Bar Valles. Pi i Margall, 31.

— AUTOMOBILISTES: Empreu en els vostres cotxes «Lubrificants Albany». Stoc, Amàlia, 24, Vilafranca.

— Es necessita un aprenent a la impremta Esteva.

Anuncis classificats

VENDES:

— Tines de moltes cabudes i bo-cois de roure usats per a vendre. Direcció: Comerç, 44, Docks.

LLOGUERS:

— A la Rambla de Pi i Margall, 8-1.º es lloguen dues habitacions pròpies per a despatx o dormitori. Raó: Fonda del Centre.

AMB CENSURA ECLESIASTICA

IMP. ESTEVA-VILAFRANCA

Débiles tomad el acreditado Elíxir Callol Es rápido científico agradable que da Vida y Juventud

EL HOGAR

Asegurança d'enfermetats, parts, defuncions i clínica
Domicili social, Plaça del Bonsuccés, 3, 2.ª Barcelona

«EL HOGAR», S. A. posa en coneixement dels seus associats i el públic en general, que no ofereix més que el possible a realitzar i proporcionar els mitjans d'auxili a la classe humil, pagant una quota mensual, perquè hom no tingui de veure's desamparat per no tenir recursos en els casos de malaltia, part, defunció; i en el desgraciat cas que tingui de fer-se alguna operació, pot estar assistit com si estigués en el propi domicili, corrent les despeses a compte de l'entitat «EL HOGAR», S. A. si es paga la sobreprima corresponent a la SECCIÓ DE CLÍNICA.

«EL HOGAR» pot assegurar totes les persones d'ambdós sexes, sempre que observin bona conducta, gaudeixin de bona salut i comptin almenys deu anys i no passin dels 54 en la data del seu ingrés.

«EL HOGAR» paga les recàlguides, article 3, apartat C.

«EL HOGAR» paga subsidis corresponents a les malalties de medicina sense limitació de la seva duració. Concedeix 60 dies en les de cirurgia menor, article 16.

«EL HOGAR» dona gratificacions en cas de part a les associades.

Representant a Vilafranca - Sant Bernat, 7, pis 3 **Josep Castellarnau**

Tots els associats poden sol·licitar l'ingrés a la secció de CLÍNICA abonant 0'50 pessetes cada mes sobre la quota inscrita.

«EL HOGAR» avença quantitats en el curs de les malalties i paga als malalts al moment de donar-se d'alta.— LA DIRECCIÓ.

Autoritzat per la Comissaria General d'Assegurances.

METGES ESPECIALITZATS

Dr. D. Josep Baró - Medicina general	Dr. D. Joan Pujol - Alta Cirurgia
» » Josep Serra-Nas, Gola i Oïda	» » Lluís Cunill - Dentista
» » Ricard Turon, Metge de l'Hospital Clínic	» » Ordís, Oculista
Dr. D. Joan Castells, Medicina, Cirurgia general i malalties de nous.	

«El Ràpid del Penedès»

Taller de Reparació de calçat

PRONTITUD
ELEGANCIA
ECONOMIA

Amb 20 minuts, mitges soles i talons, quedant nou el calçat

Josep Capellades

Ferrers, 28

Funerària Modolo
JOSEP TRIUS (a) Torné
Sta. Maria, 3, - Tel. 106 - Vilafranca.

Grans existències en BAGULS forma CAIXA sistema modern baguls de *caoba* i *noguera* forma boleta com també de montats amb panyo i merino formes boleta, sisabats i retes. Es la casa que té més varietats, més exis tència i més economia. - Gran assortit en CORONES.

Ciments, mosaics, rajoles i tota mena d'articles per al ram de construcció. - Ciment Asland.

Es construeixen escales de granet.

JOAN OLIVELLA Carretera IGUALADA, 56
Vilafranca del Penedès

MAGATZEMS EL SEGLE XX

TELEFUNKEN

La Voz de Oro
Superheterodinos
Circuito de pentodo
Rejilla blindada
perfeccionada

Radio y fonógrafo eléctrico, con para automático, en un solo mueble de finos maderas y exquisito gusto.

Máxima perfección en radio. No deje Vd. de oírlo.

ATWATER KENT
RADIO FONOGRAFO

Gran exposició de Ràdio

Desitjant donar a conèixer les últimes novetats en ràdio d'aquest any, tenim exposats en els nostres aparadors l'assortit més complet de receptors amb els últims avenços tècnics (novíssimes vàlvules per tots els circuits superheterodinos de gran sensibilitat i selectivitat) de les primeres marques mundials

ATWATER-KENT, CLARION, PHILIPS, TELEFUNKEN NACIONAL

Visiti'ns i l'informarem molt a gust.

¿Vol escoltar en el seu propi domicili i sense compromís per la seva part els últims avenços en ràdio? Cridi al número 3 A i ens posarem a la seva disposició amb molt de gust.

PHILIPS RADIO

Defenseu la vostra llar!

L'hivern ja esmola les seves urpes i prepara el seu atac. La grapa del fred i de l'humitat aviat torturaran la vostra llar i us portaran tota classe de molèsties i enfermetats, les quals ja són a l'aguait per acarnissar-vos damunt vostre. Defenseu-vos! Demaneu l'auxili de la calefacció

IDEAL CLASSIC

Amb un sol foc per a tota la casa i un radiador per cada habitació, tota la vostra casa, resguardada del fred i de l'humitat, recobrarà el seu encant i gaudirà d'un sà ambient tebi i agradós com un avenç de la primavera

Aquestes instal·lacions les fan els Magatzems El Segle XX. Disposem de personal especialitzat. Solliciti's plànols i pressupostos sense compromís.